

GLI INCOGNITI

15.08.20
AUDITORI ESPAI TER

40
FESTIVAL
DE
TORROELLA
DE
MONTGRÍ

GLI INCOGNITI

Amandine Beyer, violí i direcció

15.08.20
AUDITORI ESPAI TER

IL TEATRO ALLA MODA

Concerts teatrals d'Antonio Vivaldi (1678-1741)

<i>Simfonia en Do major</i> de l'òpera «L'Olimpiade», RV 725 Allegro · Andante · Allegro	6'
<i>Concert per a violí en Fa major</i> , RV 282 Allegro poco · Largo · Allegro	11'
<i>Concert per a violoncel en La menor</i> , RV 421 Allegro non troppo · Largo · Allegro	8'
<i>Simfonia en Sol menor</i> , RV 157 Allegro · Largo · Allegro	6'
<i>Concert per a «violino in tromba», en Sol major</i> , RV 313 [Allegro] · Andante · Allegro	7'
<i>Concert per a violí en Sol menor</i> , RV 314a Adagio	3'
<i>Concert per a violí en Re major</i> , RV 228 Allegro non troppo ma vigoroso · Largo · Allegro	10'

CONCERT SENSE PAUSA

GLI INCOGNITI

Amandine Beyer Violí i direcció
Alba Roca i Vadym Makarenko Violins
Marta Páramo Viola
Marco Ceccato Violoncel
Baldomero Barciela Violone
Ignacio Laguna Tiorba
Anna Fontana Clave

EL VIOLÍ EMMASCARAT

Per a una intèrpret la vida de la qual està permanentment acompanyada, bressolada, modelada, enervada i puntejada pels concerts increïbles que Antonio Vivaldi ha escrit per a violí, és difícil imaginar el *prete rosso* com a cap altra cosa que un mestre d'aquest instrument. Però, realment Vivaldi es considerava ell mateix un violinista? La seva astoradora facilitat per executar els complexos passatges virtuosístics de les seves peces i el seu domini de l'instrument han nodrit, és clar, una part important de la seva vida: la seva plaça com a mestre a la Pietà, el reconeixement mundial gràcies a la publicació de les seves obres, la reputació de virtuós que li va proporcionar encàrrecs de tota la noblesa europea; tot això es resumeix gairebé en quatre cordes... Però coneixem també els esforços que va desplegar per aconseguir el domini de l'òpera, no només com compositor, sinó també com a empresari. Es podria dir que Vivaldi es va considerar primer que tot empresari musical i que el violí va ser només un mitjà per arribar a l'èxit? Molts dels seus contemporanis venecians el tenien com un autor d'òperes. I és fins i tot sorprenent veure com Benedetto Marcello a *Il teatro alla moda*, pamflet il·luminat en el qual denuncia els excessos de l'òpera barroca veneciana, ataca un cert «Aldiviva» [anagrama d'Antonio Vivaldi] fàcilment recognoscible!

Home de teatre o violinista superdotat? Són de fet les dues facetes de Vivaldi que conjuguem en aquest programa en forma d'òpera imaginària... i instrumental. Una òpera que, des que s'aixeca el teló, comença amb un cop d'efecte: l'obertura de l'òpera *Olimpiade*, seguida d'una entrada torrencial (en la qual la potència de l'estrèpit dels baixos superposats a les harmonies en clúster crea una atmosfera impactant), amb un moviment central generós en espirals i garlandes de notes-flors, i una curta i senzilla pirueta final. En aquest remolí d'efectes, de sorpreses i interrupcions, la narració dramàtica de l'òpera recupera de vegades els seus drets, com en el

cas especial de l'obra mestra en Fa major RV 282. Hi trobem tots els ingredients necessaris per al bon desenvolupament de l'acció: les entrades i sortides dels diversos personatges, els diàlegs, els relats, la poesia que els envolta, el suspens que saben crear, tot això en una atmosfera que, en certs moments, fa pensar en un Mozart amagat entre les cortines... Aquesta originalitat constant a l'obra la trobem en el *Concert per a violoncel en La menor RV 421*, en la qual els *tutti* semblen solos i el solo navega entre la intimitat de la sonata, la poesia del monòleg, i l'eloqüència de l'orquestral. El remolí del tercer moviment vessa tota la seva força en l'obertura del segon acte de la nostra òpera instrumental, una incessant *chacona* sota la forma de cascada de gammes, la simfonia RV 157.

«Home de teatre o violinista superdotat? Són de fet les dues facetes de Vivaldi que conjuguem en aquest programa en forma d'òpera imaginària... i instrumental»

GLI INCOGNITI

En aquesta història trobareu també diversos llocs comuns inherents al teatre musical del segle XVIII: el plaer per la disfressa, que permet a un personatge desaparèixer un instant per canviar de paper (en el concert «per violino in tromba», després d'algunes modificacions efectuades sobre el cavallet de l'instrument, el violí pren aires de trompeta); o també l'aire *patètic* (RV 314a) d'un profund lirisme, i l'aire de *bravura* (RV 228), que responen a la definició que dona Goldoni. Són cosins de les «àries de maleta» que viatjaven en les maletes de tota *prima donna* que es fes respectar, i que no vacil·lava a reutilitzar en diversos teatres, per assegurar d'aquesta manera el seu èxit.

«És ell mateix qui de sobte és a l'escenari per apel·lar, pel seu talent, la seva benevolència i la seva sensatesa, al que tenim de més profund»

I tots aquests episodis no són únicament les diverses facetes d'un sentiment, d'una acció, d'un drama, d'una història creada per Vivaldi. És ell mateix qui de sobte és a l'escenari per apel·lar, pel seu talent, la seva benevolència i la seva sensatesa, al que tenim de més profund. El guió que hem imaginat, basat en la fantasia i l'energia, però més encara sobre el desconegut i el vertigen, no és com sempre un entre milers. Viviu d'altres històries, somnieu amb les composicions de Vivaldi i ompli-les de noves aventures.

Feu el vostre teatre.

AMANDINE BEYER

Fundat el 2006 per Amandine Beyer, el conjunt deu el seu nom a l'Accademia degli Incogniti, un dels cercles artístics i acadèmics més actius i llibertaris del segle XVII a Venècia. A partir d'aquest període, el grup ha heretat l'esperit i el gust pel desconegut en totes les seves formes a través de l'experimentació dels sons, la recerca del repertori, però també el redescobriments de grans «clàssics» i directors desconeguts.

Gli Incogniti és un dels conjunts de referència de la interpretació barroca. És convidat regularment per nombroses sales de concerts i festivals a França i internacionalment com el Wigmore Hall de Londres, Boston Festival als Estats Unit, Oji Hall a Tòquio, Printemps des Arts a Montecarlo, Filharmònica de Luxemburg, Théâtre de la Ville a París, BOZAR Brusselles...

Gli Incogniti va començar amb el segell Zig-Zag Territoires / Outhere Music amb l'enregistrament dels *Concerts per a violí* de Bach, les *Quatre estacions* de Vivaldi i les «Nuova Stagione» dedicades als concerts de Vivaldi, *Motets i Corals* de Rosenmüller, *Ayres per a violí* de Mattei i, finalment, els *Concerti Grossi* Opus VI de Corelli. El 2014, va signar amb el segell Harmonia Mundi i va publicar el seu primer àlbum dedicat al repertori francès, *Apothéoses* de Couperin, seguit de *Teatro alla moda*, dedicat als concerts per a violí i les simfonies de Vivaldi. El 2016 el grup va publicar un àlbum dedicat als concerts per a dos violins de Vivaldi amb la col·laboració del violinista Giuliano Carmignola.

L'any 2017, Gli Incogniti va convidar el fortepianista Alexei Lubimov i es va endinsar en el repertori preclàssic i clàssic amb les simfonies de C. P. E Bach i el *Concert per a dos violins i fortepiano* de Haydn.

Gli Incogniti va actuar per primera vegada al Festival de Torroella de Montgrí en l'edició de 2018 i hi va tornar en la de 2019

www.gliincogniti.com
Facebook: @gli.incogniti
Twitter: @Gli_incogniti
Instagram: @gli_incogniti

AMANDINE BEYER

Des de fa alguns anys, Amandine Beyer és reconeguda com una referència en la interpretació del repertori barroc per a violí. La seva gravació de les sonates i partites de J. S. Bach ha estat rebuda com a una revelació per la crítica (Diapasó d'Or de l'any, Choc de Classica de l'any, Editor's choice de Gramophone, Prix Academie Charles Cros, Exceptional de Scherzo...). El seu treball sobre aquestes obres continua amb l'espectacle Partita 2, coreografiat i ballat per Anne Teresa de Keersmaeker i Boris Charmatz.

La seva presència és habitual en sales de concerts i festivals més importants (Théâtre du Chatelet, Festival de Sablé, Innsbruck Festwochen, Konzerthaus de Viena...). La seva activitat musical es divideix entre els diferents grups en els quals participa: Les Cornets Noirs, els duos amb Pierre Hantaï, Kristian Bezuidenhout o Laurence Beyer i el seu propi grup, Gli Incogniti, amb el qual ha gravat diferents discos (Apothéoses de F. Couperin, Concerti Grossi de Corelli, Quatre Estacions de Vivaldi, Nicola Matteis...) que han tingut el suport unànim de la crítica.

La seva altra passió és l'ensenyament i és professora a l'Escola Superior de Música i Art de l'Espectacle de Porto (Portugal), així com de classes magistrals a França, Brasil, Taiwan, els Estats Units i el Canadà. Des de 2010 és professora de violí barroc de la Schola Cantorum Basiliensis de Suïssa.

Amandine Beyer va actuar per primera vegada al Festival de Torroella de Montgrí en l'edició de 2018 i hi va tornar en la de 2019

www.amandinebeyer.com
Twitter: @Amandine_Beyer
Facebook: @amandinebeyerofficial
Instagram: @amandinebeyer

PROPER CONCERTS

Dimarts 18 d'agost
22 h Espai Ter

LOCUM CONGREGATIO
Monogràfic de Beethoven

Dijous 20 d'agost
22 h Espai Ter

JOSEP COLOM
Chopin-Liszt: Sonates en Si menor

40è FESTIVAL DE TORROELLA 20/21

JM Torroella de Montgrí

40è Festival de Torroella de Montgrí
Facebook: @FestivalTorroelladeMontgrí
Twitter: @Fest_Torroella
Instagram: @festivaldetorroella
#FestivalTorroella40

www.festivaldetorroella.cat